

складає 2,53 Кі/кв.км. і формує дозу опромінення 0,09 мЗв/рік. За даними аерогаммаспетрометричної зйомки в ареалі житлової агломерації м. Славутич щільність забруднення ґрунтів складає в середньому 1,5 Кі/кв.км.

За даними НЦРМ АМН вимірів вмісту родіонуклідів в організмі людини внутрішня доза опромінення мешканців міста коливається від 0,03 до 0,16 мЗв/рік.

За даними дозиметричної паспортизації виконаної у 1997 році НЦРМ АМН України (збірка № 7), розрахункові ретроспективні ефективні дози опромінення населення м. Славутич складають за період з 1988 по 1997 рік в середньому 3,17 мЗв. Населення, яке буде проживати в м. Славутич складають в період з 1998 по 2055 роки, отримає сумарну дозу опромінення 4,02 мЗв, або в середньому 0,07 мЗв/рік.

Величина вищезазначених дозиметричних характеристик набагато нижче за критерії визначення зони посиленого радіоекологічного контролю.

Ось тут дуже доречним буде процитувати цікавий офіційний висновок наших провідних вітчизняних вчених з питань радіаційного захисту — доктора фізико-математичних наук, професора, члена НКРЗ і МКРЗ, керівника відділу дозиметрії НЦРМ АМН професора І.А. Ліхтарьова і доктора біологічних наук, члена НКРЗ, керівника лабораторії радіоекології НЦРМ АМН І.П. Лося:

«Якщо є якісь інші не дозиметричні, (медичні, психологічні, соціально-економічні і т.п.) аргументи на користь віднесення м. Славутич до 4-ї (3-ї або навіть 2-ї) зони, то обговорення цих аргументів виходить за рамки компетенції авторів Довідки.»

З урахуванням усього викладеного нарада вирішила:

1. запропонувати Київській облраді в строк до 01.08.1998 відповідно до чинного законодавства подати до МНС України пропозиції щодо перегляду віднесення м. Славутич до зони посиленого радіоекологічного контролю.

2. запропонувати МНС протягом двох тижнів після отримання відповідного подання Київської облради підготувати і направити до Кабінету Міністрів України і Верховної Ради України проект законодавчого акту щодо перегляду віднесення м. Славутич до зони посиленого радіоекологічного контролю.

Однак, як відомо, дистанція між бажаним і дійсним надто велика. Чи слід її долати за відомим принципом «на ялинку вилізти й не вколотися»? Чи хочуть і чи здатні пройти цю дистанцію всі учасники наради — по правді й по совісті? Отже в кулуарах наради пролунали тоді думки, що МНС, мовляв, ніколи не дочекається від Київської обласної і Славутицької міської Ради відповідного подання. Так воно і сталося. Прошло два роки, а віз як кажуть і нині там. Кому це вигідно, крім купки політиканів та обслуговуючого їх «лабораторного люду», який готовий вивчати «віддалені наслідки» аварії на ЧАЕС аж до приходу наступного тисячоліття? Здається, що вже остаточно втрачено в цих речах здоровий глузд.

Йшлося про це і на зустрічі з громадськістю Славутича 5 грудня. Саме тому я звернувся до Славутицького міського голови В. Удовиченка з пропозицією ще раз зважити чорнобильську долю Славутича на терезах доцільності: що він виграє, або програє у разі збереження статусу забрудненого міста.

Юрій СОЛОМАТІН,
народний депутат
України.